

ΠΟΙΗΜΑ ΣΤΗΝ ΓΕΦΥΡΑ ΚΟΝΤΑ ΤΟΥ ΤΕΝ-ΣΗΝ

Ὁ Μάρτιος ἔφτασε μπροστὰ στὴν γέφυρα,
Κλαδιὰ ροδακινιάς καὶ κλαδιὰ βερικοκιάς γέρνουν πάνω ἀπὸ χίλιες αὐλόπορτες,
Τὸ πρωὶ ὑπάρχουνε λουλούδια ποὺ τὴν καρδιά σου διαπερνοῦν,
Κι ἡ νύχτα τὰ παρασέρνει στὰ νερὰ ποὺ κατὰ τὴν ἀνατολὴ κυλᾶνε.
Πέταλα στὰ νερὰ ποὺ φύγανε καὶ στὰ νερὰ ποὺ πᾶνε,
Καὶ στίς δίνες ποὺ σὲ κλωθογυρίζουνε,
Ὅμως οἱ ἄντρες του σήμερα δὲν εἶναι οἱ ἄντρες τῶν παλιῶν καιρῶν,
Παρ' ὅλο ποὺ μὲ τὸν ἴδιο τρόπο γέρνουν πάνω ἀπ' τῆς γέφυρας τὰ κάγκελα.

Τὸ χρῶμα τῆς θάλασσας σαλεύει κατὰ τὰ χαράματα
Κι οἱ πρίγκηπες σὲ σειρὲς στέκονται ἀκόμη, δίπλα ἀπ' τὸν θρόνο,
Καὶ τὸ φεγγάρι πάνω ἀπὸ τὰ προπύλαια πέφτει του Σέϊ-γκό-γιό,
Καὶ στὰ τείχη γαντζώνει καὶ στῆς πύλης τὴν στέγη.
Μὲ περικεφαλαῖες στὸν ἥλιο ν' ἀντιφεγγίζουν καὶ στὰ σύννεφα,
Οἱ ἄρχοντες ἀναχωροῦν ἀπ' τὴν αὐλὴ καὶ σὲ σύνορα πᾶνε μακρινά.
Τ' ἄλογα ποὺ καβαλικεύουν εἶναι σὰν δράκοντες,
Ἄλογα μὲ φάλαρα ἀπὸ κίτρινο μέταλλο,
Κι οἱ δρόμοι παραμερίζουνε γιὰ νὰ περάσουν.
Τὸ πέρασμά τους ὑπεροπτικό,
Καὶ τὰ βήματά τους γεμᾶτα
ὑπεροψία καθὼς σὲ μεγάλα συμπόσια πηγαίνουνε,
Σ' αἶθουσες ψηλὲς καὶ φαγητὰ ἀλλόκοτα,
Στὸν ἀέρα μὲ τ' ἀρώματα καὶ στὰ κορίτσια ποὺ χορεύουνε,
Σ' εὔχη φλάουτα καὶ τραγούδια καθάρια·
Στὸν χορὸ μὲ τὰ ἑβδομῆντα ζευγάρια·
Στὸ ξέφρενο κυνηγητὸ μέσα στοὺς κήπους.
Νύχτα καὶ μέρα στὴν εὐδαιμονία παραδίνονται
Καὶ νομίζουν πὼς αὐτὸ θὰ κρατήσῃ χίλια φθινόπωρα,
Φθινόπωρα ἀνεξάντλητα.
Γι' αὐτοὺς τὰ κίτρινα σκυλιὰ μάταια οὐρλιάζουνε δυσοίωνα,
Καὶ πὼς νὰ συγκριθοῦν μὲ τὴν κυρία Ριοκούσου,
Ποὺ ἡ αἰτία ἦτανε τοῦ μίσους!

Ποιός ἀναμεταξύ τους εἶναι ἄντρας σὰν τὸν Χάν-ρέϊ
Ποὺ μὲ τὴν ἐρωμένη του μονάχος ἀναχώρησε,
Τὰ μαλλιά της λυτά, κι ἐκεῖνος πηδαλιούχος τοῦ ἑαυτοῦ του!

Τοῦ Ριχάκου.

Μτφ. Χρήστου Χατζηγεωργίου. Pound, Ezra. *Cathay: Translations by Ezra Pound for the Most Part from the Chinese of Rihaku, from the Notes of the Late Ernest Fenollosa, and the Decipherings of the Professors Mori and Ariga*. London: Elkin Mathews (Cork Street), 1915.